

Maarit Nurmi

Rusernuusku löytää ystävän

satukirja



Maarit Nurmi

Rusernuusku löytää ystävän

Kirja on omistettu kaikille lapsille
sekä
heidän mielikuvitusystävillään.

Maarit Nurmi

Rusernuusku löytää ystävän

© 2026 Maarit Nurmi

Kustannustoimitus: Maarit Nurmi

Kansikuva: Maarit Nurmi

Kirjan kuvitus: Maarit Nurmi

(osaa piirroksista tehostettu tekoälyn avulla, Microsoft Designerilla)

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,

00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978–952-89-2158-5



HEI!

Olen pieni 5-vuotias
tyttö.

Nimeni on
RUSERNUUSKU,

Joskus kuitenkin
kuvittelen olevani tyttö
kukan muodossa,
silloin tunnen itseni
rohkeammaksi.

Rusernuusku on pieni 5-vuotias vaaleahiuksinen tyttö, joka asuu Vikkelän kylän syrjäseudulla, vuorten juurella lähellä järvenrantaa.

Hänen perheeseensä kuuluvat äiti ja isä, unohtamatta Luru-kilpikonaa.

Titti myös on kuin perheenjäsen koska tämä käy heidän kotonaan joka päivä apulaisena. Rusernuuskun mummit, vaarit sekä muut sukulaiset asuvat kaukana heistä, suuressa kaupungissa.

Rusernuuskun isä käy paljon työmatkoilla koska hänen työnsä on sellaista. Kotona ollessaan isä sulkeutuu kokonaan työhuoneeseensa piirtämään taloja. Rusernuusku on kuullut aikuisten puhuvan, että tämä tekee silloin sellaista etätyötä. Matkoilla ollessaan isä myy talojen piirustuksia.

Äiti käy työssä Vikkelän kylällä. Hän on kylän kaupassa töissä.



Titti-apulainen tulee heille joka aamu tekemään kotiaskareita ja lähtee pois vasta äidin saavuttua töistä kotiin.

Rusernuuskusta tuntuu joskus siltä, että hän näkee paljon enemmän Tittiä kuin omia vanhempiaan.

Luru-kilpikonnakin välillä vain nukkuu, kun on ensin syönyt paljon voikukan lehtiä. Luru on maakilpikonna, joka horrosta. Se on vähän kuin sellaista talviunta.

Eihän siitä Lurusta paljon seuraa ole.

Hereillä ollessaan Luru vain syö ja taapertaa lattioita pitkin, jos sen ottaa pois pahvilaatikostaan. Toisinaan voi pikku kilpikonnalta tulla kakkakin lattialle, silloin Titti laittaa Rusernuuskun siivoamaan Lurun jäljet. YÖK.



Toisinaan kun tytön isä on etätöissä kotona, yrittää Rusernuusku mennä hänen työhuoneeseensa kertomaan päivästänsä tai näyttämään omaa piirustustaan, josta on kovin ylpeä. Tyttö osaa piirtää hyvin ikäisekseen.

Vaikka hän kuinka koputtelisi oven takana, ei se avaudu. Isän ääni vain kuuluu oven läpi ”isä tekee nyt töitä eikä minua saa häiritä. Mene Titin luokse leikkimään”.

Silloin tyttö pettyy kovin vaikka tietääkin, että aikuisten pitää työskennellä saadakseen rahaa.



Kevyesti hypellen tyttö rientää Titin luokse keittiöön. Tällä on ruskeat hiukset sidottuina nutturan tapaiselle sykerölle päälaelleen sekä käsi paistinpannun kahvassa visusti kiinni. Tiskiallas on täynnä likaisia kuppeja sekä lautasia, jotka odottavat pesijäänsä.

”Hei Titti, katsos mitä minulla on”, sanoo Rusernuusku, mutta Titti vain sanoo:

”Voi, voi juu, kyllä on hieno. Minun pitää nyt paistaa ruoka valmiiksi, joten en ehdi leikkimään kanssasi”.

Silloin Rusernuusku kaipaa leikkikavereita, joita ei syrjäisessä asuinpaikassa ole.

"Rusernuusku löytää ystävän" satukirja kertoo 5-vuotiaasta tytöstä nimeltään Rusernuusku. Tarina kertoo hänen yksinäisyydestään asuessaan Vikkelän kylän syrjäseudulla, hänen peloistaan sekä mielikuvitusystävästään Hömöfantista.

Kukkatytöksi muututtuaan, hän saa niin paljon rohkeutta ettei enää pelkää Unipupuakaan.

Vanhempiensa työkiireiden aikana seikkailee tyttö myös Hömöfantin kotilinnassa.

Lopulta tyttö löytää myös oman rohkeutensa ihan omana itsenään.

Kirja soveltuu 3-6 vuotiaille lapsille luettavaksi.

Se on omistettu kaikille lapsille sekä heidän mielikuvitusystävillään.

